

Milí čtenáři,

zimní podvečery jsou jako stvořené ke čtení, a to nejen našich školních novin. Vánoční čas je zase jako stvořený k pomoci těm, kteří to potřebují, nemají se tak dobře jako my, něco je trápí. Až si přečtete Alšíka, můžete se připojit k projektu, díky němuž už pomáhají potřebným mnohé děti z naší školy. Nemusíte dělat nic jiného, než prostě číst. A to je přece velká pohoda! Všechno najdete na adrese www.ctenipomaha.cz. Čtete a mějte se i v roce 2015 moc dobře. Naše další přání najdete na straně 8. Můžete připojit i to vaše.

Redakce

Z obsahu:

strana 2

Anketa

o nejoblíbenějšího učitele

strana 4

Advent

**a Vánoce
v naší škole**

**Líbí se vám Alšík?
Dejte mu k Vánocům
svůj „Like“
na facebooku!**



Anketa o nejoblíbenějšího učitele

Jste zvědaví, jak dopadla anketa o nejoblíbenější paní učitelku nebo pana učitele?

Vezměme to od začátku. Do redakce přišlo celkem 88 hlasů. Hlasovali jste pro učitele prvního i druhého stupně, pro vaše třídní, ale i netřídní učitele. Za všechny hlasy vám moc děkujeme. Vítězkou se stává se 42 hlasy paní učitelka Hana Vávrová (5.B). V příštím čísle s ní přesně na tomto místě přineseme rozhovor. Tentokrát se nebudou ptát jen redaktori Alšíka, ale můžete se zeptat i vy. Pokud vás něco zajímá, vhodte vaši otázku do schránky s nápisem Alšík nebo ji pošlete e-mailem. Do rozhovoru vybereme jen z otázek, u nichž bude uvedeno vaše jméno a třída. Děkujeme.

Anketa o nového maskota školních novin

Na základě hlasování našich čtenářů se novým maskotem školních novin stává obrázek č. 1 – kočička (anketu najdete v minulém Alšíkovi č. 7, na straně 7). Jeho autorce (a naši redaktorce) Monice Růžičkové blahopřejeme. S kočičkou Alšíčkou se budete od příštího čísla setkávat na stránkách těchto novin.

Lesní pedagogika v ČZU

V listopadu bylo několik tříd na kurzu lesní pedagogiky. Už to tady je, na všech stanovištích se něco děje:

Na prvním se lepí kousky papíru na papírová semínka, která musí létat, aby se mohly stromy rozmnožovat. Na druhém stanovišti se hledají plody nebo listy od stromů, lísteček s názvem stromu; kdo jich získá nejvíce, vyhrává. Na třetím stanovišti se malují a vyrábějí sovy pálené nebo sovy – výři. Na čtvrtém stanovišti se měří výška, šířka a podle letokruhů i věk stromů. Ukazovali jsme si, i jak se označují stromy vhodné na pokácení, například sprejem nebo páskou. A na pátém stanovišti jsme si říkali, jak se dávají povely tažnému koni. Na

šestém stanovišti se ukazovalo, jak se hoblují prkna, jak poznáme druhy dřeva, jaké dřeviny jsou kvalitnější a jaké méně kvalitní.

*(Johanka Nová,
redaktorka školních novin Alšík)*

4. A a 4. B v Městské knihovně v Praze

Třídy 4. A a 4. B byly v knihovně. Měli jsme tam akci „POMOC, INZERÁT!“ Nejdřív jsme si něco přečetli. A pak jsme zakroužkovali slova, která dávala smysl. Předváděli jsme tam pantomimu, povídali, četli a prohlíželi si knížky.

(David Ábel, redaktor školních novin Alšík)

Péče o květiny ve 4.B.

Službu na květiny mám pořád já. Nikdo jiný ji nechce mít. Už se o ně starám dva roky. Nevadí mi to. Ráda pracuji sama, ale šťve mě, že hodně dětí květiny používá jako odpadkový koš. Nebo je ničí tak, že jim trhají listy. Když má službu někdo jiný, tak květinu buď přelije nebo ji zapomene zalívat.

*(Monča Růžičková,
redaktorka školních novin Alšík)*

Návštěva Pražského kulinárního institutu

Dne 9. 12. jsme navštívili během vyučování předmětu Vedení domácnosti s paní učitelkou Radovou Pražský kulinární institut tady na Suchdole. Když jsme tam vešli, odložili jsme si bundy a sedli si. Přišel pan Roman Vaněk, který si s námi povídal o tom, jak to tam chodí, např. že tam hodně pečlivě uklízejí. Potom jsme si šli prohlédnout jejich kuchyňské přístroje, například trouby, myčku apod. Po prohlídce kuchyně nám přinesl ukázat nejstarší kuchařku od Magdaleny Dobromily Rettigové a nechal ji kolovat. Pak už jsme šli zpátky do školy. Myslím, že se to všem moc líbilo.

(Veronika Ábelová, 7. třída)

Co udělat, když vás někdo pozve na „Halloween party“

Když vás někdo pozve na Halloween, vezměte si strašidelný kostým, který všechny vyděsí. Pomozte příteli, který si nemůže vybrat žádný kostým. Vybírejte rychle, protože už budete voláni na party! Tam se začne tancovat. Pak je halloweenská večeře. Pak se jde zase tancovat. Každá správná „Halloween party“ trvá až do půlnoci. Pak můžete odejít domů.

(Kačka Kuklová,
redaktorka školních novin Alšík)

Křížem krážem Evropou...

Připravit eura, cestovní pasy a jedeme!

Z adventního výletu do německých Drážďan už se pro naše žáky 2. stupně stala hezká tradice. Jako každoročně se ho zúčastnili žáci 7.–9. tříd. Mohou si tak procvičit německý jazyk, který se ve škole učí. Tentokrát se do Drážďan vydali v pátek 12. prosince. Po prohlídce drážďanských památek se věnovali příjemné činnosti, jakou je procházení se a nakupování na vánočních trzích, které patří k nejstarším a nejkrásnějším nejen v Německu. Veselé historky a zážitky z výletu za hranice všedních dní budou znít v rodičovských uších ještě hodně dlouho. A to je moc dobře.



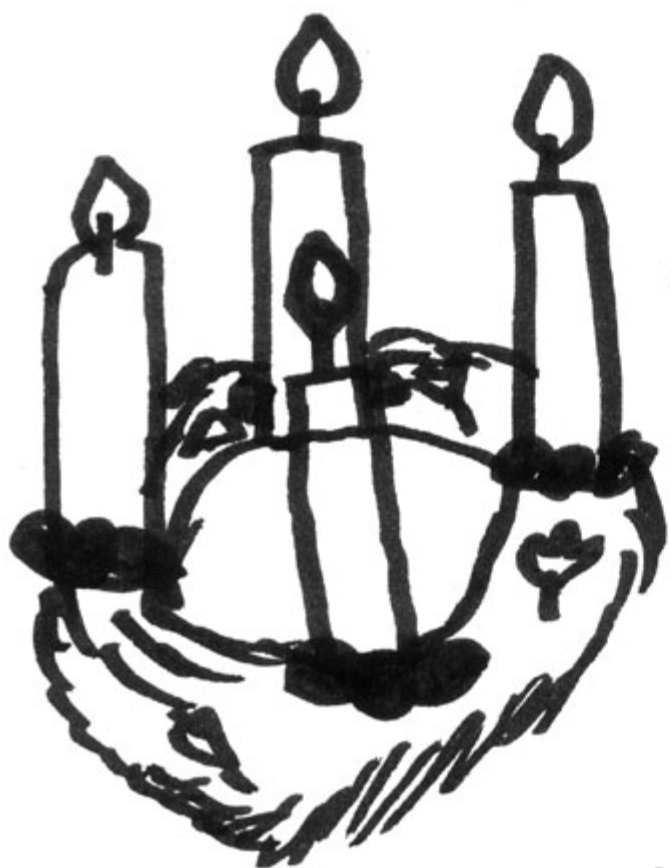
Znak Drážďan (zdroj: Wikipedia)

Prvňáci, devátáci a anglické Vánoce

Vždycky je prima pozorovat, když se spolu setkají mrňousové a naopak ti úplně nejstarší žáci z naší školy, když si mohou vzájemně něco předat. Taková myšlenka stála u zrodu projektu Anglické Vánoce, kdy se v prosinci setkávají všechny třídy prvňáčků s devátáky. Ze strany žáků devátých tříd byla nutná opravdu pečlivá příprava. Vybrali a nastudovali anglickou vánoční píseň, stejně tak anglická slovíčka s vánoční tematikou, která se budou snažit prvňáky naučit. Navíc si sestavili text o oslavách vánočních svátků ve staré dobré Anglii; hlavně pak o tom, v čem se průběh vánočních dnů na rozdíl od těch našich, českých, liší. Tím vším pak prvňáčkům zpříjemní a ozvláštní poslední hodiny anglického jazyka před vánočními prázdninami. Merry Christmas and a Happy New Year!

(abe)





Advent
už začal!

(nakreslila jojo)

Adventní čas aneb čekání na Vánoce

Jak ZŠ Mikoláše Alše čeká na Vánoce? Pořádá každé Vánoce Vánoční zpívání, Vánoční trhy a novinka pouze tento rok je: Soutěž o nejlepší vosí hnízdo (viz článek Trhy a soutěže). Jak probíhá příprava? V každé třídě, jako v té naší, se něco tvoří. U nás jsme vytvořili filcová srdíčka, barevné prostírání, srdíčka na pověšení a mnohem více! Tak neváhejte a přijďte!

*(Johanka Nová,
redaktorka školních novin Alšík)*

Už jsou tu zase Vánoce. 30. 11. se zapalovala první adventní svíčka. A ve škole budou v úterý 16. 12. od 16.00 Vánoční trhy a od 18.00 Vá-

noční zpívání. Ve 4.A se vyráběly na trhy vyšívané ozdoby, dekorační ubrousky a svícný. Vzhledem k tomu, že toho tam možná bude víc, tak se k našemu stánku podívejte!

(David Ábel, redaktor školních novin Alšík)

Adventní neděle byla moc krásná, všichni zapálili první svíčku.

O výtvarných výchovách hodně tříd pracovalo na adventním kalendáři.

Třeba vyrobili velký stromek a okolo malé obálky, na kterých je vánoční motiv.

*(Kačka Kuklová,
redaktorka školních novin Alšík)*

Vánoce ve 4.B

V naší třídě 4.B jsou zase Vánoce. Na zdi visí pytlíčky, ve kterých něco je. Pytlíčky jsou očíslované. Kdo bude ten den hodný, sáhne do pytlíčku a vytáhne si dobrotu. Pod tím je stoleček a na něm jsou větvíčky místo stromečku. Ve čtvrtek 4. 12. se v naší třídě konala vánoční besídka. Všichni rodiče jako každý rok donesli cukroví a něco k pití. Na besídce jsme zpívali písničky: Hádej od Ondřeje Rumla, písničku z pohádky Čert ví proč a vánoční koledy. Každý rok se na besídce těšíme a užijeme si ji. Místo loňské bojovky byla letos na besídce soutěž – přivázali jsme velké perníkové kolo na provázek, zavázali si ruce a jedli ho. Mohli jsme použít jen pusy, ruce byly svázané.

(Monča Růžičková,
redaktorka školních novin Alšík)

Trhy a soutěže

Pro rodiče, dědečky i tetičky se konají soutěže o nejchutnější cukrovíčko (vosí hnízda). Soutěž o nejlepší hnízdo se uskuteční 16. 12. 2014 od 16.00 do 17.15 hodin. Stačí přinést 5–10 ks do školní jídelny. V 17.55 se koná vyhlášení

vítěze Soutěže o nejlepší vosí hnízdo v atriu Nové budovy školy.

Jste srdečně zváni na Vánoční trhy. Dědečci a tetičky, rodiče – čekají vás dětičky! Trhy se konají 16. 12. 2014 od 16.00 do 18.00 hod.

Po trzích následuje Vánoční zpívání od 18.00 v Nové budově.

(Kuba Valeš, redaktor školních novin Alšík)



(obrázek vytvořil dav)

Moje slovenské sestřenice, jejich zvířata a já

Velká část mé rodiny žije na Slovensku. Jsem ráda, protože Slovensko je moje oblíbená země.

Libí se mi, jak tam mluví, i to, že mají legrační jména ulic a měst.

Všichni lidé, které na Slovensku znám, jsou moc hodní a veselí. Na Slovensku mám hodně sestřenic. Všechny jsme se narodily kolem Vánoc a já si myslím, že je to proto, že kdyby se místo nás narodili kluci, nedopadlo by to s každoročním vánočním úklidem tak dobře.

Je taky legrační, že sestřenici Romance je 9, mně je 8 a Leušce je 7 let.

Sestřenice Lea žije v Košicích, a když byla malá, jedla k snídani samotné máslo.

Taky se strašně rozčilovala a jednou, když nás hlídal můj táta, tak křičela asi tři hodiny v kuse. Je pravda, že táta se ji nesnažil nijak zvlášť utiřit, dal si špunty do uší a čekal na mámu s tetou.

Leuška i její maminka Martina mají moc rády zvířata. Asi to po ní Leuška zdědila, protože když byla teta Martina malá, měli prý doma několik psů, želvu, rybičky a hrozně hlučné papoušky korely. Všichni psi, co doma teta Martina měla, byli, nevím proč, boxerů, a tak i Leuška měla dlouho starou a hodnou boxerku Astu, kterou si přivedli z útulku, stejně jako zvláštního bílého boxera Majkiho, neuvěřitelně nezkrutného a bláznivého psa. Když už to s ním v malém košickém bytě nemohli vydržet, lstivě ho darovali mojí další tetě Kristýně.

Teta Kristýna je maminka mojí sestřenice Romaniky. Nejprve bydlely ve vesničce se zvláštním názvem Pusté Úľany, a pak se přestěhovaly do vesnice s ještě zvláštnějším jménem Velký Grob.

Od té doby, co mají doma Majkiho, tak se rozhodně nenudí. Vyprávěly nám, jak jim Majki rozkousal všechny čisticí prostředky a hračky, nebo jak odnesl a zahrabal Romančin sešit s domácím úkolem, a jak lítá po celém bytě a shazuje všechno, co mu stojí v cestě.

Vzhledem k těm všem rošťárnám, co Majki pořád tropil, ho teta Kristýna poslala do polepšovny. Teda to tak teta jenom říkala, byl to vlastně výcvik, kde se měl Majki naučit slušnému chování.

Výcvik stál hodně peněz a po jeho skončení byla teta Kristýna dost nasupená, protože se Majki choval pořád stejně.

Moje poslední slovenská sestřenice se jmenuje Natálka a je z nás všech nejstarší.

Nejprve bydlela s maminkou a tatínkem na sídlišti ve městě Nitra, ale pak se také raději přestěhovali na vesnici se zvláštním jménem. A to jméno je Cabaj – Čápor. Nechápu, jak si to můžou zapamatovat, protože já jsem si to do hlavy ještě nevtloukla.

Natálka má želvu, která se jmenuje Nina. Vždycky, když někdo vejde do Natálčina pokoje, natahuje Nina usilovně krk z akvária, pokud ale zjistí, že jí ten někdo nenese jídlo, otráveně se schová celá do krunýře.

Nedávno jí vybudovali na zahradě jezírko, kam jí vypustili, a od té doby jí nikdo neviděl.

Na Slovensku máme ještě prateť Lidu, která pracuje v bratislavské ZOO. Varovala nás, abychom si dali pozor na šimpanze. I když jsou moc roztomilí, jsou také hodně agresivní. Jeden šimpanz ukousl prst ošetřovatel, kterého měl obzvlášť rád.

Já bydlím v Praze. Doma mám dva kocoury. Jeden se jmenuje Tequila a druhý Remy.

Byla bych ráda, kdyby mi někdo vysvětlil, jak je možné, že jsme koupili kocoury, kteří se oba jmenují jako alkohol.

Remy je menší, a když doma necháme ležet cokoli, na čem je šňůrka, okamžitě to sežere.

Nepije vodu z misky jako normální kocour, ale vylévá ji packou na podlahu a pije ji pak ze země.

I když je menší, vyhazuje pokaždé Tequilu od jídla, aby mu ho mohl sníst.

Tequila je dlouhosrstý bílý kocour a jeho chlupy máme úplně všude. Je překrásný, a jak už to tak bývá, je proto také trochu líný. Neloví ani plyšové myšky jako Remy, ale za to se mnou spí v posteli, a když vrní, je to, jako by vedle mě ležela nastartovaná motorka.

Ale mám ho moc ráda, stejně jako všechny, o kterých jsem v této povídce psala.

(Barbora Kočibová, 3.B)

SEN

Slzy tečou po polštáři,
už nevnímám, slunce září,
nevidím lézat motýly,
já usoužím se za chvíli.

Jen řádků pár než setmí se,
jen vzpomínky než vrátí se.
Svým slovům křídla přidělám
a rychle ti je posílám.

Píšu, že jsi moje jediná,
i když jsi mi tak vzdálená.
Líbíš se mi a ty to víš,
tak lásko, kdy to pochopíš,

že ty jsi pro mě jako sen,
přicházíš vždy, když končí den.
Děsí mě každé svítání, v němž
utopí se dny ranní.

(Anežka Vyšínová, 9.B)

Lily a Jekob

Byl chladný večer a Lily byla úplně nepříčetná kvůli děsivému hororu jménem Lidská housenka. Bylo to velmi děsivé, tak se bála, že nemohla vstát z postele.

Ráno se probudila a šla do školy.

Mám tam nejlepšího přítele, popravdě ho má ráda. Je mu deset jako Lily a moc se k sobě hodí, jako každý pár. Už to řeknu – jmenuje se Jekob. Lily ho pozvala na caffe. Jekob řekl: „Ano, rád půjdu Lily! Kdy půjdeme? Ve 13 hodin? Tak jo!“

Lily šla domů a dokoukala ten horor. Zase se tam bála, byla totiž úplně sama.

Ráno vstala z postele a řekla: „Dnes je velký den!“ Do dveří vstoupila její maminka a povídá: „Co se stalo, Lilynko?“

„Mami, já ti to povím. Já jdu na caffe a je to super!“

Maminka povídá: „No tak si to užij, Lily. Kdy to začne?“

Lily řekla: „Sraz je za pět minutek, musím jít. Ahoj mami!“

Many, její bratr, povídá: „Tak čau ségra, užij si to!“

Lily řekla: „Díky, Many!“

Tak spěchala, že upadla na schodech. Po dlouho-trvajících bolestech zjistili, že má zlomenou nohu.

Telefonicky se Jakobovi omluvila: „Promiň, Jakob.“

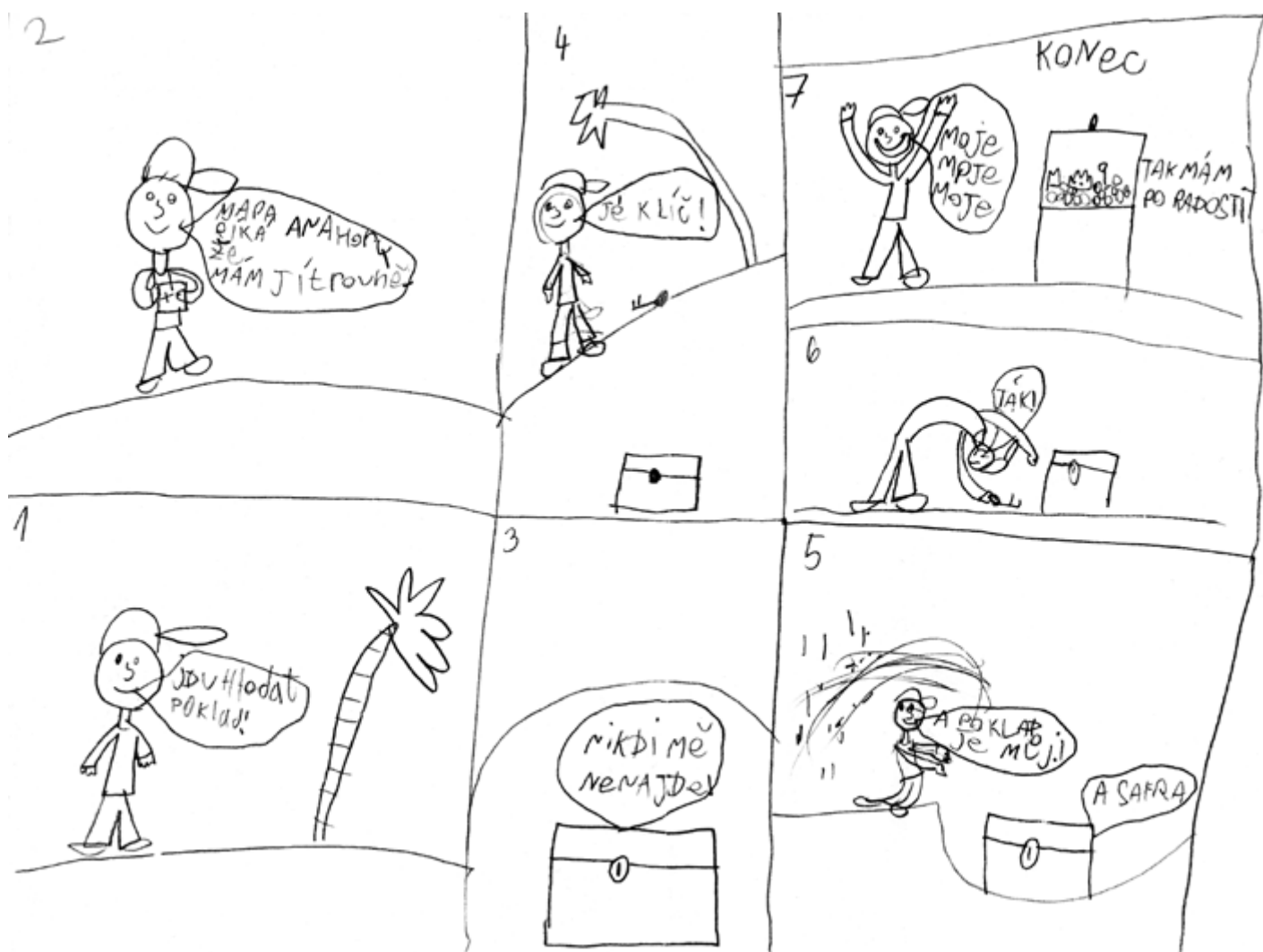
Byla v nemocnici tři měsíce a Jakob ji přišel navštívit.

Lily: „Ahoj Jakob, co tu děláš?“

Jekob: „Já to chci už dlouho říct, že tě mám tak trochu rád.“

A Lily řekla: „Já tebe taky, Jakob...“

(Kačka Kuklová,
redaktorka školních novin Alšík)



(Emílie Cívínová, 3.B)

Přej si, přej nám...

Až na Štědrý večer úspěšně zdoláš horu bramborového salátu s rybou, rozbalíš dárky od Ježíška, žaludek od cukroví bude už úplně přeslazený a v televizi mezi pohádkami bude zrovna reklamní pauza, pak můžeš přemýšlet o tom:

Co hezkého přeješ naší škole v novém roce 2015?

Odpovídat můžeš na našem facebooku nebo e-mailem nebo vhod' lístek s odpovědí do schránek Alšík v přízemí obou školních budov. Všechny kontakty najdeš na první straně Alšíka.

Tři nejoriginálnější odpovědi odměníme (pokud se pod přání podepíšeš a uvedeš svou třídu).

Smějeme se s prvňáky

Odposlechnuto v 1.A a v 1.D:

- „Paní učitelko, vy nejste paní učitelka. Vy jste paní učitelka - krotitelka!“
- „Paní učitelko, v našem domě se ve zdi se sousedním domem usadila puma!“ „Opravdu, taková černá, velká?“ „Ne, je malá..., ona je to vlastně kuna.“
- „Paní učitelko, že se tatínek malého prasátka jmenuje prasák?“
- Při hodině se žákyně hlásí: „Mami, teto, teda... paní učitelko!“



(obrázky nakreslila jojo)



...co se děje v redakci

Co se asi děje v redakci? Pravděpodobně to, co u vás všech doma. Všichni jsou lehce nervózní; děti proto, že nevědí, jestli dostanou pod stromček vysněné dárky, dospělí proto, že nevědí, jestli stihnou napéct, uvařit, ozdobit a uklidit vše, co by potřebovali mít na Štědrý den napečeno, uvařeno, ozdobeno a uklizeno.

STOP!

Malí i velcí, zastavte se, poslouchajte vánoční koledy, vypijte si dobrý čaj nebo kávu a hlavně

UŽIJTE SI VÁNOCE V KLIDU A POHODĚ!

Vaše redakce

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je 30. 1. 2015. Těšíme se na zprávy z akcí vašich tříd, obrázky, povídky, básničky a také na vaše přání naší škole do roku 2015. Alšík č. 8 vyjde na konci února 2015.